

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	18.00 Bibliaóra
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	18.00 „Ifjúsági csoportok össztalálkozója”
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Az idén elsőáldozók második gyónásának ideje **szeptember 16 és 17.** Előre jelezzük, hogy **az idei elsőáldozásunk október 16-án, vasárnap lesz.**
2. Azon szülők számára, akiknek **gyermeké az idei évben kezdi meg az elsőáldozásra való felkészülést, szeptember 16-án este 18 órakor** szülői megbeszélés lesz a templomban, ahol az előttünk álló készület teendőiről lesz szó.
3. **Templomunk búcsúját** (Szent Kereszt ünnepét) két hét múlva vasárnap, **szeptember 18-án** tartjuk.
4. A **fiatal házaspárok** csoportja, illetve a **katekumenek** a következő héten indulnak. A kezdő katekumen szeptember 15-én, csütörtökön este 19.30-tól kezdődik.

*„Jöjj Szentlélek Isten, jöjj
s áraszd ki a mennyekből
fényességed sugarát!”*

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2016. szeptember 4. IX. évf. 26. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 23. vasárnap – Veni Sancte

Abban az időben amikor Jézust nagy népsokaság követte, ő hozzájuk fordult, és így szólt: „Aki hozzám jön, de nem gyűlöli apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fivérét és nővéreit, sőt még saját magát is, nem lehet az én tanítványom.

Aki tehát nem hordozza keresztyét, és nem így követ, nem lehet az én tanítványom. Ha valaki közületek tornyot akar építeni, vajon nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e miből befejeznie? Mert ha az alapokat lerakta, de (az építkezést) befejezni nem tudta, mindenki, aki csak látja, gúnyolni kezdi: „Ez az ember építkezésbe fogott, de nem tudta befejezni.”

Vagy, ha egy király hadba vonul egy másik király ellen, előbb leül és számot vet, vajon a maga tízezer katonájával szembe tud-e szállni azzal, aki húszezerrel jön ellene? Mert ha nem, követséget küld hozzá még akkor, amikor messze jár, és békét kér tőle. Tehát mindaz, aki közületek nem mond le mindarról, ami van, nem lehet az én tanítványom.”

A tanítványokkal történt asztali beszélgetés után nagy sokaság követi Jézust. Manapság a híres emberek, az amerikai elnökválasztásra készülők hogy örülnek, amikor tele egy hatalmas sportcsarnok, vagy mások, akik beszédekkel mondanak. Fantasztikus dolog, amikor több ezren hallgatnak valakit. A szónokok ennek mindig örülnek. S mintha Jézusnál ez nem így lenne. Mintha lebeszélné azokat, akik követni akarják. Mintha létszámstopot rendelne el - mai szóval élve -, hogy nem kell annyi tanítvány. De csak úgy tűnik. Azt mondja, hogy aki követni akar engem, ezt és ezt és ezt tegye meg. És akkor, esetleg tanítványom lehet. Mintha lebeszélés lenne, pedig nem. Csak egyfajta kijózanítás. A könnyű felbuzdulókat szeretné Jézus világosan döntés elé állítani. Ára van annak, ha valaki Jézus követője lesz. Józan és gyöngéd szeretete mindez Jézusnak.

Egyszerűen azok voltak alkalmasak, és alkalmasak ma is a tanítványságra, akik mindvégig kitartottak mellette, és bármi történt, nem fordultak meg. A szívükben ott volt az elhatározás: Jézus követője akarok lenni. Jézusnak nem nagy tömegre, rajongókra van szüksége, hanem mellette elkötelezett, hűségesen, mindvégig kitartó tanítványokra. Akkor is nagy tömeg volt, amikor kenyeret osztott, meg amikor hozsannáztak, de amikor ott függött a kereszten, akkor már csak János, s néhány asszony kísérte el Őt.

Ezért szabja feltételül az őt szerető és követő tanítványok számára, hogy aki jobban szereti apját, anyját, feleségét, testvéreit, mint Jézust, az nem lehet az ő tanítványa. Hiszen Ő adja a társat, a gyereket, az unokát, a munkahelyet, a munkát, a lehetőséget, sokszor a vágyainkat, a tervezést a jövőre. Ellenségeskedést akar szítani azokkal, akiket egyébként Ő ad mellénk a környezetbe? Isten szerint való módon akkor tudjuk a ránk bízottakat szeretni, ha az életünkben az első helyen Jézus áll. Értjük ez valójában?

Az élet igéje szeptemberben

*„Minden a tietek. Ti azonban Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.”
(1Kor 3,22-23)*

Micsoda bizalom ez Isten részéről, hogy mindent a kezünkbe ad. Mi viszont annyiszor visszaéltünk ajándékaival: a teremtett világ birtokosának hittük magunkat és kifosztottuk, elcsúfítottuk; testvéreink urának képzeltük magunkat és szolgaságba vetettük, meggyötörtük őket; mi akartunk rendelkezni saját életünk felett, aztán önteltségünkben elpazaroltuk, nem becsültük meg.

„Minden a tietek.” Isten hatalmas ajándékáért hálával tartozunk. Gyakran panaszkodunk, hogy hiányzik valami, és csak azért fordulunk Istenhez, hogy kérjünk tőle. Miért nem nézünk szét magunk körül, hogy fölfedezzük a jót és a szépet, amely körülvesz bennünket? Miért nem köszönjük meg Istennek, amivel nap mint nap megajándékoz?

„Minden a tietek”, ez felelősséggel is jár. Gyengéd és gondos odafigyelést kér minden iránt, ami ránk van bízva: az egész világ és minden ember iránt. Ugyanolyan odafigyelést, mint amelyet Jézustól kapunk („Krisztuséi vagytok”), mint amelyet Jézus kap az Atyától („Krisztus pedig az Istené”).

Pápa szeptemberi havi imaszándéka

Egyetemes: Hogy mindenki hozzájáruljon a közjóhoz és egy olyan társadalom építéséhez, amelynek középpontjában az emberi személy áll.

Evangelizációs: Hogy a keresztények a szentségek vétele és a Szentrásról való elmélkedés által egyre inkább tudatában legyenek evangelizációs küldetésüknek.